

DEEL 21 WET EN GENADE

Wij gaan verder met de studie door de verschillen te bestuderen tussen het Oude en het Nieuwe Testament en in deze les in het bijzonder het verschil tussen de *wet en genade*. Dit is zo belangrijk, omdat wanneer wij dat niet begrijpen, wij dan leven op het lage niveau waar velen in de oud Testamentische tijd in leefden. God wil ons naar een veel hoger brengen.

Laten wij eens kijken naar een Bijbelvers in Romeinen 6, waar, zoals ik denk, het verschil tussen het Oude Testament en het Nieuwe Testament in een notendop, op een vrij compacte wijze omschreven staat: *“de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.”* **(Romeinen 6:14)**. Het woord “WET” symboliseert hier het oude verbond, Gods overeenkomst met Israël; alle voorwaarden en regels van dat oude verbond zijn samengevat in het woord “WET”. “GENADE” somt in één woord alle voorwaarden en regels op van Gods nieuwe overeenkomst door de Heere Jezus Christus.

Hier staat dus dat u, of onder de wet, of onder genade bent. Het bewijs dat u niet onder de wet maar onder genade bent is dat: **de zonde over u niet zal heersen**. Wij kunnen het ook omdraaien door te zeggen dat wanneer u *onder de wet* bent en *niet onder genade*, **de zonde de baas is over u!** Dus is uiteindelijk **de** manier om te ontdekken of u onder genade bent en niet onder de wet, niet door te onderzoeken of men wettische is of niet, met betrekking tot diverse regels en regelgevingen, maar door een veel dieper gaande test namelijk, *door te zien of de zonde de baas over u is*. Of bent u de baas over de zonde?

Dit is een heel, heel belangrijke vraag, omdat veel mensen het verschil niet weten wat Jezus aan ons wil geven en dat wat Mozes onder het oude verbond gebracht heeft. Wanneer ik u een simpele vraag zou stellen als: “wie is belangrijker – Mozes of de Heere Jezus Christus?” Dat is dat duidelijk; Mozes was de dienaar en de Heere Jezus is de Meester. Het is erg duidelijk dat Jezus veruit meer is dan Mozes. Wanneer u duidelijk begrijpt dat het verbond of overeenkomst dat God met Israel sloot, door Mozes, ondergeschikt is aan het Nieuwe Verbond dat God instelde door Jezus als middelaar instelde, net zoals Mozes ondergeschikt is aan Jezus. Is het gevolg hiervan dan niet dat, wanneer Mozes en de wet de mensen in het oude Testament tot een bepaalde norm van leven kon aanzetten, Jezus en het Nieuwe verbond in staat moet zijn om de mens op een *hoger*, of in ieder geval op *hetzelfde* niveau van *normen en waarden* te brengen? Natuurlijk moet dat op een *hoger niveau* zijn zult u zeggen.

Het is vergelijkbaar met wandelen of vliegen, of fietsen en met een vliegtuig reizen. Ik bedoel hiermee te zeggen dat er een groot verschil is tussen een fiets en een vliegtuig, in de snelheid en de mogelijkheid om van plaats naar plaats te gaan. Wanneer men een fiets vergelijkt met een vliegtuig, dan ziet het verschil in de verhouding tussen het Oude Verbond en het Nieuwe Verbond. Het Oude Verbond kan u van de enen naar de andere plaats brengen, zoals dat met een fiets mogelijk is. En het Nieuwe Verbond kan u van de ene naar de andere bestemming brengen als in een vliegtuig. Er is een wereld van verschil tussen de twee. Het oude Verbond kon de mens tot een *bepaald punt van gemeenschap* met God brengen maar niet verder dan dat.

In de tabernakel van het Oude Testament liet God dit zien door een dik gordijn te plaatsen tussen het heilige en het heilige der heiligen, het voorhangsel genaamd, en God zei tegen de Israëlieten: "Niemand mag in het heilige der heiligen komen, het voorhangsel houd jullie tegen". Jullie mogen tot daar komen maar niet verder. U weet dat achter het voorhangsel of gordijn, dat God daar woonde in de tempel – de oud testamentische tempel. Niemand mocht daar komen. Zelfs de hoge priester kon daar één maal per jaar, door het lot aangewezen naar binnen gaan. Niemand kon daar naar toe, wanneer hij of zij daar behoefte aan hadden.

Maar, toen Jezus stierf op Golgotha is dat gordijn van boven naar beneden gescheurd, *waarbij God liet zien dat de weg om in Zijn nabijheid te kunnen zijn, nu open is*. Laat mij u de vraag stellen, "nu dat gordijn gescheurd is en de weg naar de meest heilige plaats, in Gods nabijheid, open is, moet ons niveau van leven dan hoger of lager zijn dan de mensen in het Oude Testament?" Het antwoord zal duidelijk zijn. Toen de mens, zonder persoonlijk contact met God en alleen de wet, kon een bepaald niveau van leven bereiken, hoeveel hoger moet het niveau van leven van ons dan kunnen zijn, op het moment dat wij gemeenschap met God Zelf hebben, achter het gescheurde gordijn? Toch lijkt het er op dat veel christenen dit niet begrepen hebben.

Hoe komt het bijvoorbeeld, dat wij af en toe te horen krijgen dat sommige christenen in vreselijk zonden terugvallen? Kunt u zich Elia of Johannes de Doper voorstellen die achter vrouwen aan liepen of op veel geld uit waren? Nee, maar toch waren zij niet onder genade; zij hadden geen open toegang tot het heilige der heiligen zoals wij dat wel hebben; en kwamen, ondanks dit gemis, toch tot een leven zoals zij dat leefden. Hoeveel te meer kunnen wij dat bereiken wanneer wij geloof hebben en ons uitstrekken om de privileges van het Nieuwe Verbond in ontvangst te nemen.

Dat is wat Paulus hier bedoeld met: *"de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade."* Jezus zei een keer dat Johannes de Doper de grootste was onder de mensen die tot op die dag geboren waren (**Mattheüs 11:11**). Uiteraard was Jezus hier uitgezonderd omdat Hij niet uit een menselijke vader geboren is, maar onder alle anderen was Johannes de Doper de grootste. Jezus ging toen verder door te zeggen: *"maar wie de minste is in het Koninkrijk der hemelen, is groter dan hij."* Wat Jezus probeerde te zeggen was dat het hoogste niveau waar de wet een mens kan brengen, nog steeds ondergeschikt of lager is dan waar Gods genade, de *zwakste* onder Gods kinderen kan brengen.

Dus het is niet iemand die af en toe gelovig is die tot een hoger niveau van leven kan stijgen dan Johannes de Doper kan komen. Het is Gods wil dat elk van Zijn kinderen, die onder Zijn genade zijn, tot een niveau stijgen die hoger is dan die van Johannes de Doper. Maar of zij werkelijk dat leven, leven, is een totaal ander iets. De mogelijkheid is er echter, wanneer men het begrijpt en de genade ontvangen wil die God ons aanbiedt, door de Heere Jezus Christus.

Wanneer wij kijken naar het woord **"barmhartigheid"**, zoals wij dat kunnen lezen in Hebreëen 4:16, dan wordt tegen ons gezegd: *"Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip."* Zoals wij in een eerdere deel al bespraken is er een verschil tussen barmhartigheid en genade. Barmhartigheid (goedheid, getrouwheid) is in essentie een oudtestamenteel woord. Het is een woord dat regelmatig voor komt in het Oude Testament.

David sprak vaak over de goedheid van God, kijk alleen maar naar Psalm 136 waar het woord in alle 26 verzen voorkomt.

Door deze goedertierenheid, of goedheid van God, werden de zonden van de mensen, in het Oude Testament, **bedekt** en vergeven. Zij konden niet van de zonden gereinigd worden. Het enige wat David kon zeggen was: *"Welzalig is hij van wie de overtreiding vergeven, van wie de **zonde bedekt** is"* (Psalm 32:1). Niemand kon van zijn zonden **gereinigd** worden voordat Jezus op Golgotha gestorven was. Zij konden bedekt worden, totdat Jezus kwam. Zij werden vergeven. In de bekende **Psalm 103 staat**: *"Loof de HEERE, mijn ziel, en vergeet niet een van Zijn weldaden. Die al uw ongerechtigheid vergeeft,"*. Dit was barmhartigheid en dat hebben wij allemaal nodig; wij hebben barmhartigheid nodig; het is een *noodzaak* (zaak van hoogst nood) dat onze zonden worden vergeven.

In het Nieuwe Verbond is er echter meer dan er in het Oude Verbond mogelijk was en dat is **GENADE**; iets dat veel meer betekent dan barmhartigheid; iets dat ons helpt in de toekomst; iets dat ons helpt om de verlangens van onze natuur te overwinnen. Zoals er staat in **Hebreeën 4:16**, dat wij kunnen *"naderen tot de troon van de genade, opdat wij **barmhartigheid** verkrijgen en **genade** vinden om **geholpen** te worden op het juiste tijdstip."*

Wat is nu het juiste tijdstip om geholpen te worden? De tijd om geholpen te worden is dan, *wanneer wij onder grote druk staan door de verlangens van ons "vlees"; onder grote druk van de duivel om te zondigen. Op het moment waarop wij in de verleiding komen om te zondigen en te vallen, kan Gods genade ons helpen. Genade is hulp; hulp voor mijn noden wat die ook zijn. Wanneer het mijn nood is om op dit moment geholpene te worden om een bepaalde zonde te overwinnen dan kan genade mij op dat tijdstip helpen.*

Het is net alsof men een berg beklimt en op het punt staat om uit te glijden en te vallen. Wanneer ik dan om hulp roep, dan kan God mij vastgrijpen en weer rechtop zetten zodat ik niet naar beneden val. Maar wanneer ik niet om hulp roep en zelf blijf doorworstelen, dan glijd ik uit en val ik waardoor in mijn botten breek en dan pas roep ik God om hulp, waarna de ambulance komt en mij mee neemt. Dat is ook hulp, maar dat is barmhartigheid; dat is nadat ik al gevallen ben dat God mij optilt, mij vergeeft, mij naar het ziekenhuis brengt en mij weer oplapt. Dit is de ervaring van veel christenen. Zij vallen en vragen God om hulp. Is er dan geen betere weg? Die is er – *genade die mij helpt in de tijden van nood.*

Waarom doet u dit niet, de eerst volgende keer wanneer u de druk van verleiding zo sterk is dat u eronder dreigt te bezwijken, te vallen; probeer het uit en ervaar of het werkt. Vraag op dat moment aan God: *"Heere ik ben niet in staat om dit zelf te overwinnen, ik wil dat U mij helpt. Geef mij genade om deze verleiding te overwinnen"*. U zult zien dat op dat moment, Gods genade u er *door heen zal dragen.*